

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra JOHANNES EWALDS LEVNET OG MEENINGER

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 292. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353511049600/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

292 JOHANNES EWALDS LEVNET OG MEENINGER

daglige Kummer, og mine Taarer! — naar vil du fortørrcs? —

Saavit jeg kjender mig selv vilde jeg have forsmertet mit Tab, om min Arendse var blevet lykkelig — Hun er det ikke, langt fra ikke — Gjerne meer end gjerne, synes mig, vilde jeg have undt den hende, der bedre end jeg kunde have skjønnet paa, kunde have belønnet og bevart hendes Fuldkommenheder — O Gud! — o Medynk! — Kummer, nagende Kummer har udtæret min blomstrende Arendse — Nu er hun Sorgens Aftryk, Dødens Billede — Nu bringer en frygtelig Sygdom, Skrækens Datter og Moder hende daglig paa Gravens Brede — || 10

ARENDESE 15

Det er neppe to Aar siden, at min Arendse kom til mig, da jeg laae i min ensomme Hytte, uden andet Selskab, end min Kummer og mine Smerter — Blege og indfaldne var den deyliges Kinder, og en mat Gnist af den mig saa bekjendte Ild skimrede endnu kun i hendes Øyne — Hun forekom mig, som den lidende Dyd; — som Arria, da hun med Døden paa Læberne; med det dybe dræbende Saar i Brystet, rakte sin Pøtus Dolken — og sagde — det smerter ikke min Pøte! — Med en Clementinas melancholske, afmaalte, langsomme Gang, med hendes ærværdige Kummer i hvert et Træk, med en kjæmpende og uovervindelig Højhed, gik hun hen til mit Leye, og lagde de yderste Spidser af tre Fingre paa min zittrende Haand — »De forrige Tider er forsvundne, Ewald; sagde hun; og gik hastig bort, som om hun frygtede, at have sagt for meget — Ja de ere forsvundne, sagde jeg, og saae stivt paa det Sted, hvor hun havde staaet; og ikke en eneste venlig Taare vilde lindre mit beklemt Hjerte — O min Arendse! — min Arendse! — —